

F0 Při vypracování BP jsou autoři povinni řídit se normou ČSN ISO 7144 Dokumentace – Formální úprava disertací a podobných dokumentů, která též zohledňuje další relevantní normu, ČSN ISO 5966 Dokumentace – Formální úprava vědeckých a technických zpráv.

F1 Název práce musí jasně vyjadřovat její obsah. Měl by být co nejkratší a každé slovo by mělo obsahovat specifickou informaci. Považuje-li to autor za nutné, formuluje i podnázev práce, je však třeba název a podnázev od sebe jasně a definitivně odlišit.

F2 Text je třeba členit do číslovaných kapitol, podkapitol, oddílů a pododdílů. Další členění se obvykle nedoporučuje. Číslování se řídí normou ČSN ISO 2145 (viz Příloha C).

F3 Každou kapitolu (část 1. úrovně) je třeba začít na nové straně.

F4 Poznámky a reflexe, které přímo nesouvisí s hlavní linií výkladu, ale autor přesto považuje za důležité je uvést, se píšou zhuštěně, možno i jiným typem písma, do dolní části stránky jako poznámky pod čarou a jejich počet i rozsah je vhodné omezit na minimum. Citace odborné literatury nebo odkazy na ni, týkající se hlavního textu, se zde však neuvádějí (viz D18.2), odkazy pouze v případě, kdy sama poznámka obsahuje citát či parafrázi. Objemnější vsuvka, např. historický exkurs, kasuistika aj., se může zařadit přímo do hlavního textu, ale je též třeba ji od něj hustotou či typem písma graficky odlišit. Pokud se však objemnější vsuvky vyskytují častěji, je nutné všechny zařadit do příloh a v hlavním textu na ně odkazovat.

F5 Přílohy se od sebe odlišují velkými písmeny abecedy, uváděnými za slovem „Příloha“ a jejich stránkování je průběžné, navazující na stránkování hlavního textu. Každá z příloh musí začínat na nové straně.

F6 Tabulky, ilustrace a další položky (vzory formulářů, maketa dotazníku apod.) uvedené v přílohách by měly být číslovány pořadově, ale odděleně. Každá z položek tedy má své velké písmeno (podle přílohy, které je součástí), pořadové číslo v řadě položek téhož druhu a název. Pokud se na některou přílohu hlavní text odvolává, je třeba uvádět všechny tři údaje (např. Příloha B, Tabulka 15: Motivace k dalšímu vzdělávání podle věku).

F7 Všechny prameny a dokumenty, na něž je odkazováno v textu práce (formou tzv. odkazů, viz dále F9—F12), musejí být v podobě citací shromážděny v samostatné kapitole s názvem Soupis bibliografických citací, která se řadí bezprostředně za text a začíná na nové stránce. Pokud jsou položky v soupisu uváděny abecedně podle prvního prvku (viz F11), je jím obvykle jméno autora nebo prvního z autorů. Není-li autor uveden, je prvním prvkem citace titul/název dokumentu, pokud je titul dlouhý, lze jej uvést zkráceně (viz D6, ale též E5). Tituly začínající číslovkou se uvádějí, numericky řazené, ještě před písmeny. Dvě a více položek se stejným prvním prvkem se v soupisu řadí podle roku vydání (počínaje mladšími), při stejném roce vydání se odlišují malými písmeny (viz F11.2). Norma upozorňuje, že z dodatků k příkladům uváděným v normě ČSN ISO 5966 (Dokumentace – Formální úprava vědeckých a technických zpráv) vyplývá, že v Soupisu bibliografických citací řazených abecedně musí vždy za jménem autora následovat rok vydání odkazovaného dokumentu, bez ohledu na to, že se na konci citace opakuje (viz následující příklady v F11.6).

F8 Prameny a dokumenty, které autor v textu přímo neodkazuje (tj. necituje z nich, ani je neparafrázuje), nicméně je považuje za zásadní, nezbytné, přinášející významnou doplňující informaci apod., se uvádějí v další samostatné kapitole nazvané Bibliografie, jež se umístí za Soupis bibliografických citací a před Přílohy. Seznam položek Bibliografie je vždy abecední a tvoří se podle stejných pravidel jako abecední varianta Soupisu bibliografických citací (viz F7), pouze rok vydání dokumentu se píše už jen na konci citace.

F9 Pro podobu odkazu, jako stručné formy citace vsunuté do textu, je zásadní, aby zajišťovala jednoznačnou korespondenci mezi odkazem v textu a citací použitého pramene (viz D17).

F10 Ve vymezení podoby odkazu se tato norma opírá o ČSN ISO 5966 (Dokumentace – Formální úprava vědeckých a technických zpráv) jako o základní dokument pro tvorbu odkazů. Ten říká, že forma odkazů citátů/parafrází používaných v textu musí odpovídat jedné ze dvou metod zvolených pro uspořádání záznamů v soupisu citací (srv. s D17). První podobou je odkaz obsahující první prvek a datum odkazovaného dokumentu, který koresponduje s prvním prvkem a datem vydání v abecedně řazeném soupisu citací (viz dále F11 a též D17.3). Druhou podobou je odkaz ve formě čísla, které odpovídá číslu záznamu v soupisu citací (viz dále F12 a též D17.1). V obou případech může odkaz obsahovat i další údaj (viz dále F11.3 a F12.3 a též D17.1 a D17.3).

F11 První podoba, korespondence odkazu se záznamem v Soupisu bibliografických citací uspořádaném abecedně podle prvního prvku a data, vypadá takto:

F11.1 V textu práce se jako odkaz uvádí první prvek (obvykle příjmení autora) a rok vydání odkazovaného pramene/díla. Pokud se první prvek vyskytuje přirozeně v textu, následuje za ním v okrouhlých závorkách rok vydání. Nevyskytuje-li se, uvede se v závorkách jak první prvek, tak rok.

F11.2 Mají-li dva nebo více pramenů/dokumentů stejný první prvek a rok vydání, rozlišují se malým písmenem (a, b, c atd.), které následuje těsně za rokem vydání.

F11.3 Není-li odkazováno dílo pouze jako celek, nýbrž jde o citát/parafrázi z určité strany/určitých stran, v odkazu se uvádí v závorkách po roce vydání též číslo příslušné/ých strany/stran (zkratka „s.“, viz D2, se píše před číslovku/y).

F11.4 Termíny jako op. cit., předch. cit., lok. cit., ibid. a idem nebo jejich ekvivalenty v jiných jazycích se nesmějí používat.

F11.5 Příklad textu s podobami odkazů v případě odkazování prvního prvku a data (text i odkazované zdroje jsou smyšlené):

... Je vcelku pochopitelné, že mnohé úvahy o nezadržitelném růstu světových velkoměst, o tzv. „patologickém bujení“ (Musil, 2006, s. 182) urbánních celků do podoby někdy nazývané „megalopolis“ (Reimann, 1968), uvádí řada odborných publikací z oblasti sociologie města a bydlení, např. Dvořák (1978, s. 102–182), Festinger (2000a, s. 326; 2000b, s. 112–186) ad. Je však přinejmenším překvapující, můžeme-li tyto myšlenky vysledovat i v beletrii a zvláště pak u řady představitelů tzv. hard-boiled school, neboli „drsné školy“ v detektivce (Škvorecký, 2007, s. 18), k nimž mj. patří Chandler (1939, s. 114–115) nebo Chase (1961, s. 41). ...

F11.6 Příklad odpovídající podoby Soupisu bibliografických citací uspořádaného abecedně podle prvního prvku a data (položky soupisu jsou smyšlené):

DVOŘÁK, Karel. 1978. *Základy sociologie města*. 2. vyd. Praha : SPN, 1978. 220 s. Sociologická knihnice. ISBN 80-201-1021-2.

FESTINGER, John L. 2000a. *Who Shell Live There?* [disketa 3,5“]. Ver. 2.2. Oxford : Pergamon Press, c2000. International e-Series in Sociology. ISBN 0-08-021630-3.

FESTINGER, John L. 2000b. *The Megalopolis – A Horrible Dream of Future*. In BACK, James; SCHACHTER, Basil et al. *Our Future In Our Hands* [CD-ROM]. 3rd ed. London : Society of British Sociologists, c2000. CD-ROM no. 1, s. 110–210. ISBN 0-020-3656-27-1

CHANDLER, Raymond. 1939. *The Chandler Collection*. 5th rev. ed. Vol. 3, revised by H. Green. New York : Green Press, 1939. Section 9, *The Long Good-bye*, s. 101–231.

CHASE, James H. 1961. *No Orchids for Miss Blandish*. *The Black-Mask Review*, December 1961, vol. 42, no. 12, s. 3–196.

MUSIL, Jiří. 2006. *Nebezpečně velká velkoměsta*. In POLIŠENSKÝ, Rudolf; MUSIL, Jiří aj. *Prognózy procesu urbanizace* [online]. 5. vyd. Praha : Výzkumný ústav výstavby a architektury, 10. července 2005, aktualiz. 2006-12-01 [cit. 2008-01-10]. Složka: Jiří Musil, s. 159–186. Dostupné na Internetu: <vuvanet://info.lib.progn_centrum/vuva.ps>.

REIMANN, Martin. 1968. *Wie werden wir leben*. 3., durchges. Aufl. Heidelberg : Universität Heidelberg Verlag, 1968. 217 s. ISBN 0-21-213612-5.

ŠKVORECKÝ, Josef. 2007. *Andragogické aspekty detektivní literatury*. *Andragogické obzory* [online časopis]. Listopad 2007, roč. 5, č. 9 [cit. 10. února 2008], s. 13–28. Dostupné z Internetu: <avo.ao@avo.cz>. ISSN 1218-3514.

F12 Druhá varianta, korespondence čísel odkazů s čísly záznamů tvořících Soupis bibliografických citací, má následující podobu:

F12.1 Užívají-li se číslované odkazy, musejí být číslovány posloupně v celém textu. Není-li odkazováno dílo pouze jako celek, nýbrž jde o citát/parafrázi určité strany/určitých stran, v odkazu se v okrouhlých závorkách po čísle citace uvádí též číslo strany/čísla stran (zkratka „s.“, viz D2, se píše před číslovku/číslivky).

F12.2 Pokud je citovaný pramen odkazován opakovaně, uvede se stejné číslo odkazu, případně s jinou/ými stranou/ami. Jde-li o přesně tutéž stranu/tytéž strany, opakuje se pouze číslo odkazu.

F12.3 Čísla odkazů se v závorkách umísťují na odpovídající místa textu a jsou tištěna odlišným typem písma než ostatní číslice v textu (např. kurzívou, viz F12.5.1, popř. jiným fontem). Není-li to možné, musí číslu v závorce předcházet zkratka „Cit.“ (viz F12.5.2).

F12.4 Termíny jako op. cit., předch. cit., lok. cit., ibid. a idem nebo jejich ekvivalenty v jiných jazycích se nesmějí používat.

F12.5 Příklad textu s podobami odkazů v případě jejich průběžného číslování (text i odkazované zdroje jsou smyšlené):

F12.5.1 odkazy jsou tištěny jinak než ostatní text (zde např. kurzívou)

... Je vcelku pochopitelné, že mnohé úvahy o nezadržitelném růstu světových velkoměst, o tzv. „patologickém bujení“ (1, s. 182) urbánních celků do podoby někdy nazývané „megalopolis“ (2), uvádí řada odborných publikací z oblasti sociologie města a bydlení, např. Dvořák (3, s. 102–182), Festinger (4, s. 326; 5, s. 112–186) ad. Je však přinejmenším překvapující, můžeme-li tyto myšlenky vysledovat i v beletrii a zvláště pak u řady představitelů tzv. hard-boiled school, neboli „drsné školy“ v detektivce (5, s. 18), k nimž mj. patří Chandler (6, s. 114–115) nebo Chase (7, s. 41). ...

F12.5.2 odkazy jsou tištěny stejným typem písma jako ostatní text

... Je vcelku pochopitelné, že mnohé úvahy o nezadržitelném růstu světových velkoměst, o tzv. „patologickém bujení“ (Cit. 1, s. 182) urbánních celků do podoby někdy nazývané „megalopolis“ (Cit. 2), uvádí řada odborných publikací z oblasti sociologie města a bydlení, např. Dvořák (Cit. 3, s. 102–182), Festinger (Cit. 4, s. 326; Cit. 5, s. 112–186) ad. Je však přinejmenším překvapující, můžeme-li tyto myšlenky vysledovat i v beletrii a zvláště pak u řady představitelů tzv. hard-boiled school, neboli „drsné školy“ v detektivce (Cit. 6, s. 18), k nimž mj. patří Chandler (Cit. 7, s. 114–115) nebo Chase (Cit. 8, s. 41). ...

F12.6 Příklad podoby Soupisu bibliografických citací uspořádaného podle průběžně číslovaného pořadí odkazů v textu (položky soupisu jsou smyšlené):

1. MUSIL, Jiří. Nebezpečně velká velkoměsta. In POLIŠENSKÝ, Rudolf; MUSIL, Jiří aj. Prognózy procesu urbanizace [online]. 5. vyd. Praha : Výzkumný ústav výstavby a architektury, 10. července 2005, aktualiz. 2006-12-01 [cit. 2008-01-10]. Složka: Jiří Musil, s. 159–186. Dostupné na Internetu: <vuvanet://info.lib.progn_centrum/vuva.ps>.

2. REIMANN, Martin. Wie werden wir leben. 3., durchges. Aufl. Heidelberg : Universität Heidelberg Verlag, 1968. 217 s. ISBN 0-21-213612-5.

3. DVOŘÁK, Karel. Základy sociologie města. 2. vyd. Praha : SPN, 1978. 220 s. Sociologická knižnice. ISBN 80-201-1021-2.

4. FESTINGER, John L. Who Shall Live There? [disketa 3,5"]. Ver. 2.2. Oxford : Pergamon Press, c2000. International e-Series in Sociology. ISBN 0-08-021630-3.

5. FESTINGER, John L. The Megalopolis – A Horrible Dream of Future. In BACK, James; SCHACHTER, Basil et al. Our Future In Our Hands [CD-ROM]. 3rd ed. London : Society of British Sociologists, c2000. CD-ROM no. 1, s. 110–210. ISBN 0-020-3656-27-1

6. ŠKVORECKÝ, Josef. Andragogické aspekty detektivní literatury. Andragogické obzory [online časopis]. Listopad 2007, roč. 5, č. 9 [cit. 10. února 2008], s. 13–28. Dostupné z Internetu: <avo.ao@avo.cz>. ISSN 1218-3514.

7. CHANDLER, Raymond. The Chandler Collection. 5th rev. ed. Vol. 3, revised by H. Green. New York : Green Press, 1939. Section 9, The Long Good-bye, s. 101–231.

8. CHASE, James H. No Orchids for Miss Blandish. The Black-Mask Review, December 1961, vol. 42, no. 12, s. 3–196.

F13 Obsah předložené práce se musí skládat z názvů všech číslovaných částí textu a všech jeho příloh spolu s čísly jejich stran.

F14 Veškeré zkratky, značky, akronymy apod. (včetně např. zkratk názvů institucí, úzce profesních označení metod, postupů, diagnóz atd.), které nemusejí být čtenářům bezprostředně srozumitelné, je nutné definovat při prvním výskytu v textu. Pokud se jich objevuje větší množství, je třeba je sepsat a definovat mimo text. Jejich seznam pak musí být zařazen za obsah textu, případně za seznam/soupis tabulek a/nebo grafů/ilustrací.